

(Hekayə)

Seymur Baycan

niyə məni belə çetin imtahana çəkdi? Mən hələ də sənin ölümünə inана bilmirəm. O vaxt hardan bile bildim ki, sən bir daha geri qayıtmayaqsan, bu bizim son görüşümüz olacaq. Əger onda bu ayrılığın əbədi olduğunu bilsədim, səni bağırma basib qollarım arasında gizlərdim, ölümü uzaqlara qovardım. Səni yaxından tanıdırıqca sənə daha artıq bağlanırdım. Bizim düşüncələrimizdə, arzularımızda nə qədər oxşarlıq vardi. İndiyəcən heç kəs, hətta en yaxın rəfiqəm belə məni sənin qəder başa düşməyiib". Göz yaşları Əminənin gözünün qabağını örtdü. Qız başını əyib iştahla ağladı.

Qəbirlerin arasında gəzən qadın diqqətlə Əminənin hərəkətlərini izleyirdi. Hətta bir dəfə lap Bəhramın qəbrinin yaxınlığına qədər geddi, qəbirə bir neçə addım qalmış

**(Gi de Mopassanın
əziz xatirəsinə ithaf olunur)**

adamları yormuşdu. Nədən ki, onu basdırmağa gelmiş adamlar sakit, rahat görünürdülər, ele bil bu güne qoxdan hazırlanmışdılar. Son dərəcə saf, təmiz ağı buludlar mavi səmanın qoynuna toplanmışdı. Bu buludlardan ağı məlekələr yere ensəydi, heç də təccübələ olmazdı.

Əmine və qadın qəbiristanlıqdan çıxdılar. Asfalt yolu keçib uzaqdan, yaxından, hardan baxılsayı köhnəliyi dərhal nezə çarpan "Son dayanacaq" kafesinin yanında, söyüd ağaclarının altında dayandılar. Kafenin qarşısında dayanmış, qırımızı xalatlı yaşı bir qadın qəbiristanlığın darvazası tərefə baxırdı. Yuyulmaqdan bozarmış, üstündəki gulleri güclə seçilən yaylığını qasaşına kimi çəkmişdi. Külek əsməsə də, xalatının eteklərini dizlərinin arasına sıxmışdı. O, bir növ elə bil darvazanın yanında yiğmiş adamın arasında tanış adam axtarırdı. Sağ əlinde başı təzə kəsimli toyuq tutmuşdu və toyuğun boynundan

Bəhramın qəbri üstə gəlib göz yaşı axıdınız?

- Bu, mənim şəxsi işimdir. Size heç dəxli yoxdu.

Qadının iri, qara gözlərindən qəzəb qıçılcımlar saçılı. Özü da gözlerinin ikisi birdən deyil, gah biri, gah da digəri qıçılcım saçmaşa başladı. O, istədi, Əminənin saçın-dan tutub söyüd ağaclarının altında sağa-sola sürüsün, çətin də olsa özünü saxlamağa məcbur etdi.

- Necə yəni sizə heç dəxli yoxdu? Bu nə sözdür? Siz kimsiniz? Mənim ərimin qəbri üstündə niyə ağlayırsınız?

- ...

- Adınız nədir?

- Əminə.

- Əminə xanım, mən təmiz Azərbaycan dilində sizdən soruşuram. Siz kimsiniz? Mənim ərimin qəbri üstündə niyə ağlayırsınız? Onu hardan tanıyırdınız?

- Mən Behrami tanımamışam.

- Tutaq ki, beledir, bəs onda Bəhramın qəbri üstündə nə işiniz var? Niyə onun qəbri üstünə gül gətirirsınız?

- Xahiş edirəm, səsinizi qaldırmayın. Mən dava-dalaşdan uzaq adamam. Yüksek səsle danışmağı

sun. Bir gün o qəffətən ölsün və mən hər həftə onun qəbrini ziyyəret edim. Hər həftə onun qəbrinin üstüne təzə gül dəstəsi qoyum və doyuncu ağlayırm. Günlər keçidikcə bu istək dəha da güclənirdi. Lakin mən öz istəyimi həyata keçirə bilmirdim. Əvvələ mənle maraqlanan oğlanlar yaraşlılıq deyildilər. İkincisi, onlardan heç biri qəfletən ölüne oxşamırdı. Daha bu istəyin qarşısında dayanmağa gücüm qalmamışdı. Bir gün heç cüre döza bilmədim. Qəbiristanlıq gəldim. Cavan olmuş, yaraşlı adam qəbri axtardı. Çox axtarandan sonra Behramın qəbrini seçdim. Siza əminlikle deyirəm - Behram bu qəbiristanlığın ən yaraşlı saknidir.

Bəhramdan bir qram da narahat olmayıñ. Yəqin ki, onun həyatda göründüyü başqa qadın olmayıñ. Onun size xəyanət edəcəyinə inanıram. Sizin kimi bir qadına necə xəyanət etmek olar?

- Qulağınızı açın, məni yaxşıca eşidin. Sizə ərimin qəbri üstünə gəlməyi qadağan edirəm. Eşidirsiz? Qəti qadağan edirəm! Behram menimdir! Onu heç kimlə paylaşa bilmərem. Zəhmət çekib özünüze başqa qəbir tapın. Qəbiristanlıqlar cavan adamların qəbirliyə doludur. Sizdən yaşda böyüyəm. Yəqin ki, heyat təcrübəm də sizin heyat təcrübənizdən çoxdur. Məndən sizə məsləhət, səbərlə olun, ruhdan düşməyin. Davamıyyət, ardıcılıq - budur uğurun sadə və sarsılmaz resepti. Axtarınızı davam etdirin. Nə yolla olursa olsun özünüzə yaraşlı bir oğlan tapın. Onu hansıa formada ödürüñ. Sonra da qəbrinin üstündə üreyiniz istəyən qəder ağlayın. Bax o zaman siz heyatın əsl mənasını dərk edəcəksiniz. Başqasının sevgilisinin qəbri üstünə gül dəstəsi qoymaqla, ağlayıb-sizlə maqla siz heç cüre heyatın əsl mənasını dərk edə bilməzsınız. Sizin hərəkətinizi ancaq həyati dərk etməyin miskin imitasiyası adlandırmak olar. Nə demək istədimi başa düşürsünüz?

- Təxminən.

- Məni həmişə ümidi yaşadıb. Bəzən insan heyatının en böhrənliliğində deyir ki, mənim işim daha bitdi. Ancaq sonra her şey dəyişir, hər şeyi yenidən başlayır. Odur ki, səbərli və döyümlü adamlar həmişə həyatda qalıb gelirlər. Mən ne vaxt cəsarət göstərmişəm, onda udumüşəm. Mən siz əz həyat fəsəfəmə təniş etdim. İndi isə siz məni əz həyat fəsəfənizi təniş edin.

Əminə yerə baxdı və böyük bir qarışqa yuvası gördü. Zəhmətsevər canlıların sayı-hesabı yox idi. Onlar yuvalarına azıqə daşıyırlar. Əminə dizerində ele bir zəiflik duydı ki, az qala yuvalarına azıqə daşıyan qarışqların üstünə yixiləcəqdı.

- Axi mən həyatda nə görmüsəm ki? Başına sizin kimi macəralar gelməyib.

- Hər üreyin öz tarixçəsi olmalıdır. Başqasının ürək tarixçəsinə şərifik çixmaq qeyri-etiğ hərəkət sayılır. Bu aqıq-aşkar mənəvi qasbkarlıqdır. Mənim ərimin qəbri ilə işiniz olmasın. Əgar bir dəha ərimin qəbrinə gül qoysanız, qəbrin başında durub ağlasanız, özünüzdən küsün! Mən başqa cür hərəkət etməli olacam. Eşidiniz?

- Axi niyə? Məgər Bəhramın qəbri üstünə gül qoymağının sizə ziyanı var? Niyə paxılıqlı edirsiniz?

- Dedim ki, olmaz. Mən Bəhrami heç kimlə paylaşa bilmərem. Nə olusun, nə də dirisini!

Qadın yənə nələrə dedi. Ancaq Əminə daha heç nə eşitmədi. O, ağlaya-aglaya xırda, lakin iti addımlarla avtobus dayanacağınə təraf getdi. Bəhramın arvadı isə bir az peşman olmuş halda Əminənin arkasında baxdı.

Qəbiristanlıqda

dayandı və geri döndü. Əminənin başı ağlamağa qarışığından qadının qəbre yaxınlaşmağını hiss etmedi.

Qəbiristanlıqda dəfn karvanı geldi. Adam çox olanda Əminə rahat aqlaya bilmirdi. "Bunlar da vaxt tapdilar gəlmeyələr" - deyərək kənarları krujəvi, ağ rəngli balaca dəsmalla gəzərlərini quruladı. Çantasından ovunun içində rahat siyəşən, ürek bigimli güzgüsünü çıxarıb üz-gözünü celd, ustacاسına qaydaya saldı. Özünü qaydaya salmaq üçün ona çox az vaxt lazımdı. Bu arada həm də bir neçə təbəssüm növünü sınaqdan keçirdi. Üstüne etir cilədi. Gümrah addımlarla, fiziki və mənəvi cəhətdən yüngülləşmiş vəziyyətdə darvazaya sari gedəndə arxadan səs eşitdi:

- Xanım, zəhmət olmasa, birçə dəqiqə dayanın, sizə sözüm var.

Əminə dayandı. Zövqle geyinmiş qadın qızı yaxınlaşdı. Onun yumru, ağ üzü, iri, qara gözləri var. Üzünün ağılığı gözlərinin qaralığını, gözlərinin qaralığı isə üzünün ağılığını daha da artırıldı.

- Xanım, zəhmət olmasa, birçə dəqiqə dayanın, sizə sözüm var.

- Burada yox, qəbiristanlıqdan çıxaq, - qadının sözləri əmr kimi səslendi.

Qadın darvazaya sari addımla dədi. Əminə də onun dalınca getdi. Darvazanın etrafında meyit basdırmağa gəlmiş müxtəlif yaş təbəqələrindən mənsub çoxlu adamlar vardi. Ölən, deyəsən, çox yaşı adam idi, ola bilsin, uzun müddət xəstə yatıb

arada bir yerə qan damcayırdı. O, Böyük Vətən Müharibəsi illərində divarlaraya yapışdırılan "Ana vətən səni səsləyir" plakatındaki qadına oxşayırdı.

- Burada rahat danışa bilərik. Vaxtinizi çox almayacam. Mənə xəbər verdilər ki, bir qız hər şənbə əlində gül dəstəsi Bəhramın qəbri üstünə gəlib ağlayır. Bunu eşidən-də bir o qədər də inanmadım. Nə-hayət, bu gün deyilənlərin doğru olub-olmadığını yoxlamaq qərannə gəldim. Gördüm ki, düz deyimləşər - qadın danışarkən uzun, oynaq qəşən onun çohrəsini dəha da cəzibədar edirdi - İstəyirəm biz heç nadən çəkilməyək, aqıq danışaq, bərdəfəlik həqiqəti aydınlaşdırıq.

Bu sözləri deyib qadın dəfən Əminənin gözlərinin içində baxdı. Elə bil bu baxışla qızın gücünü si-namaq istəyirdi. Qadının baxışları möhkəm və arxayı, Əminənin baxışları isə qeyri-müəyyən və sürüş-kən idi.

- Sizə bunu kim deyib?

- Kimin deməyi o qədər də ehemməyi deyil?

- Siz kimsiniz?

- Mən Bəhramın arvadıyam.

Bes siz kimsiniz?

- Dütü, heç bilmirəm, sizə nece cavab verim.

- Mən eşitmədim ki, Bəhram cavan bir qızla görüşürmüştər. Təsədűf həmin qız siz deyilsiniz?

- Yox, mən Bəhramla heç vaxt görüşməmişəm.

- Öger elədirse, onda siz niye

sevmirəm. Adamlar yüksək səsle danışmamaq mümkün deyil. Gördüyüñ kimi bir az həyəcanlıyam.

- Sizi yaxşı başa düşürəm. Da-ha doğrusu, sizi başa düşməkdən daha çox siz hiss edirəm. Sizin yərinizə kim olsa, həyəcanlananlar. Mən də ərimin qəbri üstündə tanımadığım bir qızın ağladığını görseydim, həyəcanlanardım. Sizə etiraf edim ki, səbərlə insansınız.

- Təşəkkür edirəm.

- Biz istəsek bir-birimizi asanlıqla başa düşərik...

Qadın, Əminənin metləbi uzatmasından xoşlanmayaraq onun sözünü kəsdi:

- Bunlar aydınır, metləbə keçin.

- Sizə doğrusunu deyecəm. İnanib-inanmamaq öz işinizdir. Ümid edirəm, məni düzgün başa düşəcəksiniz. İnsanlar müxtəlif olur. Hər bir insan özünəməxsus qəribəlikləri var. Mən lap əvvəldən qəribə qız olmuşam. Hələ orta məktəbin birinci sinifində oxuyunda ibtidə sinif müəlliməmiz həmişə deyərdi ki, Əmine, sən çox qəribə qızsan. Sonralar mən bu sözü müxtəlif adamların dilindən tez-tez eşitdim. Orta məktəbi bitirəndə, ele son zəng çəlinən anda mənim ürəyimde qəribə bir istək, qəribə bir ehtiyac yarandı.

İstədim ki, yaraşlı bir sevgilim ol-

Səhifəni hazırladı: Tural Turan